

indſe, at det ikke er noget ringe Offer, Aalborg Kommune bringer for en almennyttig Sag, ſom Uddybningen af en ſaa betydelig Vandvei, ſom Limfjorden dog maa anſes for at være.

Finantsministeren (Estrup): Det Andragende, ſom under Nr. 8 er foreſlaaet henviſt til Finantsministeren, ſkal blive undergivet en fornyet Underſøgelse; mere kan jeg ikke for Diebliffet ſige. Med Henſyn til de andre to Andragender under Nr. 12 og 13, der ogſaa ere foreſlaaede henviſte til Finantsministeren, ſkal jeg erkjende, at der findes en forſkjellig Behandling Sted af de paagjældende Perſoner, efterſom de ere blevene afſkedigede, før eller efter Loven af 1876 traadte i Kraft, og jeg ſkal erkjende, at Billighed kunde tale for, at der ikke bliver gjort en ſaadan Forſkel for Krigsinvaliders Bedkommende fra 1848—50 og 1864, men jeg vil dertil føie den Bemærkning, at det er mig beſjendt, at der foruden diſſe to er et Par andre Krigsinvalider, ſom ere afſkedigede efter 1876 og alſaa under ligesaa ugunſtige Forhold. Jeg forſtaar Henviſningen ſaaledes efter den Motivering, ſom er gjort deraf, at, forſaavidt der ſkulde tages Henſyn til diſſe to, vil ſamme Billighed tale for, at der ogſaa bliver taget Henſyn til de Andre, der ere under lignende Vilkaar. — Angaaende Andragendet under Nr. 95 er der af Udvalget gjort den Bemærkning, at Andragendet gaar ud fra den urigtige Forudſætning, at Eftergivneſen af Told kan foregaa ad adminiſtrativt Veie uden Bevilling. Jeg vil gjøre en Indgiſſe mod Rigtigheden af denne Bemærkning, thi en ſaadan Eftergivneſe kan virkelig foregaa uden Bevilling ad adminiſtrativt Veie efter den Beſtemmelse i den gjældende Toldlov, ſom det ærede Medlem for Aalborg (S. K. Varſen) nylig citerede. Men det forholder ſig ganſke viſt ſaa, at man for nogle Aar tilbage, nemlig under 5te Mai 1876, udfædte en Beſjendtgjørelſe fra Toldbeſtyrelſen om, at man ikke for Fremtiden agter at tage Henſyn til diſſe Andragender. Det er imidlertid kun en Beſjendtgjørelſe fra Adminiſtrationen, og ſom derfor paa ingen Maade afſtærer Adminiſtrationen fra at gjenoptage den tidligere Anvendelse af Lovens Beſtemmelse, hvis den finder dette rigtigt. Jeg vil med Henſyn til ſelve Andragendet, ſom jo gaar ud paa, at der ſkulde gives Toldfrihed for den Muddermaſtine, ſom agtes indført eller er indført til Aalborg, gjøre den Bemærkning, at det forekommer mig, at, derſom man overhovedet finder, at der er Anledning til at ville viſe Aalborg den Begunſtigelse at tilſtaa en ſaa-

dan Eftergivneſe af Told, ſer jeg ikke rettere, end at det nødvendig maa blive Indenrigsministeren, ſom kommer til at være den for Regjeringens Bedkommende Afgjørende i dette Spørgsmaal. Thi ſaa meget er jo rent og klart, at det i det Veſentlige er en Begunſtigelse for bedkommende Kommune, der er Tale om. Vi kunne jo dog ikke ſtille det ſaaledes, at det ſkulde være det Almindelige, at en Muddermaſtine af en ny eller noget nyere Konſtruktion bliver indført her i Landet med Toldbegunſtigelse. Jeg tror, at man nødvendig maa ſtille ſig ſaaledes, at det er en Begunſtigelse, ſom viſes Importøren, Aalborg Kommune, og Bedømmelſen af, hvorvidt der af Henſyn til Anvendelse af denne Maſtine og af Henſyn til Aalborg Kommune ſkal viſes denne Begunſtigelse, maa utvivlſomt, ſom det forekommer mig, for Regjeringens Bedkommende afgjøres af Indenrigsministeren og ikke af Finantsministeren. ſkulde alſaa ogſaa dette Andragende blive henviſt til Finantsministeren, vil Indenrigsministerens Erklæring derom blive æſtet af mig.

Ordføreren (Th. Nielsen): Angaaende Indſtilling under Nr. 12—13, vedrørende de to pensionerede Kapitainer, ſkal jeg kun bekræfte, hvad den høitærede Finantsminister udtalte, at den ſelvfølgelig er Mening, at, forſaavidt der findes Mænd i en lignende Stilling, maa de jo have ſamme Ekſæbne. — Angaaende Betænkningens Nr. 95 og de af Udvalget der udtalte Bemærkninger om Muddermaſtinen til Aalborg ſkal jeg dog bemærke overfor den høitærede Finantsminister, at jeg tror, at Udvalget har været fuldt berettiget til at udtale ſig, ſom det har. For Udvalget forelæa der et Andragende fra Aalborg Byraad om Eftergivneſe af Told ganſte i Almindelighed. Udvalget har meget vel været beſjendt med Beſtemmelſen i Toldlovens § 18 e. om den lille Undtagelse, at det forſt indførte Exemplar af almennyttige Maſtiner af ny Opfindelse kan Regjeringen eftergive Tolden paa. Hvorvidt der her foreligger en ny Opfindelse, kan Udvalget ſlet ikke have nogen Mening om, efterſom der i Andragendet til Udvalget ikke er udtalt Noget derom. Andragendet er ikke begrundet derpaa; der er ganſke viſt ſenere ihændekommet mig et Bilag i Indenrigsministeriets Svar, ſom viſer, at Andrageren ogſaa har anført denne Grund, men iøvrigt har der været megen Tvivl derom, idet der ſiges i Andragendet til Finantsministeren, at, ſkulde det ikke bekræfte ſig, at det er en ny Opfindelse i ſin Almindelighed — det er omtrent Mening — ſaa er det ialt-fald en ny Opfindelse hertilands; men dette